ANUL I. Nr. 3 — 6 PAGINI 60 LEI — DUMINICA, 6 Mai 1945

Constanța

ZIAR DEMOCRATIC INDEPENDENT DE ȘTIRI ȘI INFORMAȚII

Direcția
Redacția și Ad-ția
CONSTANȚA
Str. Reg. Carol I Nr. 156

DIRECTOR:
Tiberiu Petrilla-Slătineanu

Gânduri de sărbători

Pentru a 1945-a dată întreaga lume creștină prăznuește cea mai mare minune, din câte s'au produs vre'odată pe pământ, cea mai măreață probă a dumnezeirii fiului lui Dumnezeu Învierea lui Iisus din morți.

Iisus, este cea mai sublimă pildă al jertfei și abnegației, e Dumnezeirea întrupată, care în nemărginita Sa dragoste și bunătate a golit până la fund paharul suferințelor și amărăciunilor, ca să-și împlinească menirea Lui în lume: Răscumpărarea și mântuirea sufletelor noastre, împăcarea lor cu Dumnezeu.

Ca să se împlinească cuvântul profetului, ca să se adeverească versul psalmistului, Iisus — Răstignitul — a treia zi după moarte se înalță din locul de odihnă, ca să răspândească pretutindeni lumina minunii Sale.

La glasul sfânt al Învierii întreagă firea se simte chemată spre o nouă viață, iar natura își primește veșmântul, ca să primească în haine de sărbătoare pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Câmpurile își pregătesc podoaba, izvoarele își curățesc apele, prin livezi saltă pline de dorul de viață turmele de miei sburdalnici, pe crengile înverzite ale copacilor, păsările își potrivesc vocea, cerul se înseninează, iar sufletul învietor al primăverii pătrunde în sufletele noastre și ne'ndeamnă, să ne pregătim și noi, ca să primim cu cinste, pe Cel ce dă viață și celor din mormânturi. Glasul apropierii Învierii ne trezește și pe noi din adormire și ne cheamă să ne'nfruntăm din bucuria întregii naturi.

Să ne deșteptăm deci din buimăceala patimilor noastre și să pășim cu încredere deplină spre dorul adânc și sfânt al inimilor noastre.

Să răsbim prin calea întretăsută cu viclene și pierzătoare curse și curățindu-ne de sgura patimilor, să ne apropiem cu dragoste de Sfintele Altare, ca să ne primenim sufletele cu „apă vie" și să ne împărtășim cu deplină bucurie de Învierea din morți a Mântuitorului nostru.

Constanța

Christos a înviat!

Din clopotnița vecină
Se tânguesc glasuri de aramă
Ce'n miezul nopții cheamă
Din sat lumea creștină.

Ele-mi aduc aminte
Că'n aste clipe sfinte
Intreaga lume a aflat
Christos c'a înviat.

Copii cu păr bălai
Vor alerga pe'plai
S'adune dediței
Viorele, flori de tei.

Le vor jertfi ca dar
Umili pe sfântu-altar,
Cu glasul dulce, legănat,
Urând: „Christos a înviat!"

M. Semiecan

10 MAI

Ziua de 10 Mai este una din cele mai însemnate sărbători naționale — de amintirea căreia se leagă fapte mărețe și glorioase din viața neamului nostru.

Ziua de 10 Mai am putea spune cu drept cuvânt că este o „întreită" sărbătoare..

Dumnezeu Cel purtător de grije, făcând ca în această zi, să se scrie în istoria României, — pagini de nepieritoare glorie românească.

Ziue de 10 Mai, a deschis calea celor mai strălucite isbânzi, — prin cele trei mari realizări ce a separat și înălțat neamul nostru în această binecuvântată zi.

In ziua de 10 Mai 1866 s'a întemeiat dinastia României, — scutind-o, de frământările lăuntrice, asigurându-i liniștea și progesul pentru viitor.

In ziua de 10 Mai 1877, România câștigă independența și libertatea mult dorită.

Tot în ziua de 10 Mai 1881, — România mândră, înfloritoare și respectată — se ridica la rangul de regat.

Iată dar cum această zi pecetluește și ne păstrează mărturia neștearsă a celor mai frumoase isbânzi, prin împlinirea celor mai mărețe dorinți, pentru care părinții noștri înfruntaseră cu bărbăție, vijelia neamurilor și cruzimea lacomă a dușmanilor.

Să nu uităm, cum părinții noștri ne-au păstrat țara,— Cuza-Vodă a unit-o,— Ferdinand I cel Loial,— a mărit-o, — iar noi avem datoria sfântă, de a o apăra.

M. S. Regelui Mihai I, îi urăm în această zi, măreață din adâncul inimelor noastre o domnie cât mai glorioasă, pentru fericirea poporului român.

Să trăiești Majestate!

Trăiască România liberă și democratică.

Alex. Tomici-Severin

Rugăciunea de Primăvară

de slovaca LIBUNA HANULOVA

Tu care faci să crească florile îmbălsămate, frumoase și gingașe, și iarba o faci mereu să răsară și frunzele copacilor să înverzească,

Tu care semeni viața pretutindeni și sub minunata atingere a Soarelui Tău pământul tare se deschide și viața mișună în el. Seminței slabe și mici Tu îi dai sevă și căldură și cu palma Ta o ocrotești de furtună.

Doamne se bucură omul de mireasma câmpurilor Tale și de cântecul păsărilor Tale! Și e atât de fericit că primăvara Ta îi atinge sufletul cu minunile ei!

Dar, doamne el se rușinează în fața triumfătoarei primăveri. Privește Tu Doamne în inima omului! E trufașă, descurajată, rea, plină de răutate... Vârtejuri rele l-au uscat gingășia. In zadar a căzut sămânța Ta prețioasă și bună pe acest pământ al minunăților Tale..

Ce s'a întâmplat acuma, Doamne! Îți întorci fața dela noi? Ne părăsești? Ne lași să pierim în pustiul nemărginirii? Ah, Doamne! Pot îndrăsni să Te rog? Nu vrei să ne dai o nouă primăvară?

Dacă ai vrea, Doamne! Dacă ai mai vrea odată!

Tu care faci florile să crească Te rog, cu toată încrederea, în numele celor desnădăjduiți.

„CRUCEA ROȘIE" nădejdea [illegible] în timp de pace [illegible] în război, nu trebue să piară. Cu toții, de la mic până la mare, să o sprijinim cu evlavie, cu însuflețire, cu desăvârșită dragoste.

MARIA
Regina României

Bucuria învierii

Creștinătatea serbează măretul eveniment al Invierii Domnului, triumful vieții asupra morții, împrăștierea întunericului de Dumnezeiasca lumină, și tărie izvorâtă din mormântul nestricăciunii, mormânt în care răutatea omenească, a vrut să osândească, cu moartea pe cel fără de moarte.

Suntem aproape la sfârșitul al II-lea mileniu, de când în cântări de laudă și slăvite serbări dubovnicești, Biserica creștină, comemorează Invierea din morți a celui ce a părăsit înălțimea cerului și se pogorât pe pământul umilirii luând chipul robului, a celui ce a suferit pe strălucirea obrazului Său Sfânt, acuzările celor fără de lege și în cele din urmă a răbdat durerile răstignirii, ca prin acestea să ridice iarăș pe „Adam" cel căzut cu tot neamul, la măreția cea dintâi.

Câți însă, din cei din „Adam" mai prăznuesc astăzi „Invierea Domnului" cu bucuria sfântă curată și plină de recunoștiință față de cel mai mare binefăcător al omului, așa după cum se cuvine, așa după cum trebue să fie, bucuria Invierii?

Câți mai au convingerea credința nesovăelnică și viu arzătoare în acel ce a zis: „Eu sunt Invierea și Viața. Cine crede în mine de va și muri, viu va fi", Ioan 11/25.

La aceste întrebări, pare-mi-se că mulți nu ar putea răspunde afirmativ căci bucuria multora nu este cea adevărată și bucuria falsă și înșelătoare, pricinuită de sosirea unor zile cu pilej de desfătări deșarte și nu de însăș Invierea Domnului. In acest caz este zădărnicit rostul Invierii pentru acel suflet, și măreția praznicului nu are altă valoare de cât a unui vis frumos care se risipește deodată cu trezirea la realitate. Dacă însă, pe drept cuvânt ne bucurăm de Invierea Domnului, atunci aceasta se va manifesta prin viața și faptele noastre, iertând celor ce ne-au greșit nouă, îmbrățișându-ne frățește și alungând din noi toată bucuiana răutății.

Dacă așa ne curățim simțurile, atunci Christos a înviat și în sufletul nostru și am înțeles pe deplin bucuria Invierii.

Pr. Gheorghe Balta

Paștele la țară...

Pilduire

La Alexandru cel Mare,
Intre curteni era unul
medic cu'naltă știință,
dar plin de fum și mândrie:
N'avea nimic, prețuire,
Față de'nalta-i persoană;
un Dumnezeu era dânsul.

Porunci Regele—atuncea
un ospăț cu strălucire
și se-așeză cu boierii
la masa cea plină de toate,
numai vestitului doctor
îi pusese o masă micuță,
unde, în loc de bucate,
ode-i cântau cântăreții
pași cu aprinse căldeniți
căldeniți-au mirodenii.

Doctorul, văzând acestea,
singur el își dădu seama
că nu e zeu, ci doar om e,
și de atunci bietul doctor
se vindecă de trufie.

Cu ocazia Sf. Paște 1945,
tuturor cititorilor și colaboratorilor noștri le dorim:
Sărbători Fericite!
Constanța

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman" Constanța

MEMENTO

Calendarul săptămânii

— 30.IV.885 A murit poetul și romanciierul danez Jens Peter Iacobson.

— 1. V. 935 A murit criticul și omul de gust Paul Zarifopol.

— 2. V. 1519 A murit Leonardo da Vinci, celebrul artist al școlii florentine, născut la Vinci, aproape de Florența. Rival al lui Michel Angelo și Rafael, el se apropie de ultimul prin grația lucrărilor sale. Actualitatea sa a fost multilaterală: sculptor, arhitect, inginer, scriitor și muzician el se distinge în toate ramurile artei și științei. A murit în Franța în castelul Clos-Luce.

— 5. V. 1813 S'a născut în Copenhaga, filosoful danez Søeren Kirkegaard.

— 6 V. 1856 S'a născut Sigmund Freud, celebrul psihanalist vienez.

Maxime și Cugetări

Natura este o carte deschisă pentru toți ochii.
(Rousseau)

Cea mai frumoasă coroană a unui bătrân sunt perii albi și amintirea unei vieți onorabile.
(Chateaubriand)

Lacrima e un leac al firii. E prisosul de simțire care numai încape în pieptul omenesc.
(Ronetti Roman)

Există un popor universal: nenorociții.
(Tr. Demetrescu)

La 20 ani, plăcerile sunt înghițite, la 30 ani sunt gustate, la 40 ani sunt menajate, la 50 ani sunt căutate iar la 60 ani sunt regretate.
(Altermant)

Telefoane de urgență:

Pompierii . .	22.22
Salvarea . .	20.00
Chestura . .	13.97, 13 98
Comend. Pieții	11.40
Prefectura .	24.10, 24.11, 24.12
Primăria . .	20.84, 20.85
Ad-ția Financ.	17.85, 12.31
Gara C. F. R.	18.59
Aeroportul .	13.09
Biroul de Voiaj C. F. R. .	24.44
Spit. „Dr. Sion"	25.48
Spit. Militar .	21.61
Ziarul „Cuget Liber" . .	14.74
Ziarul „Dobrogea Socialistă"	17.41

VIZITAȚI
noul studio fotografic
„FOTO JULIETA"
TUDOR SCACICO
Serviciu prompt
Prețuri convenabile
Constanța, — str. Carol, 156

Vitrina

... Literară

Poezia lui Nicolae Iorga

Marele istoric N. Iorga, pe lângă multiplele ocupații pe care le avea, în special cele cu caracter istoric, sacrifica o mare parte din timp literaturii.

In anul 1908, profesorul își înființează în orașul Vălenii de Munte, devenit apoi „Cetate Culturală", o tipografie purtând numele de „Datina Românească". La această tipografie își tipărește toate volumele istorice și cercetările făcute prin țară și străinătate.

Peste puțin timp apare revista „Cuget Clar" de sub direcția sa, având colaboratori pe fruntașii scrisului românesc.

Valoroase cercetări culturale le discută în această revistă literară, publicând în fiecare număr versuri proprii și după aceea le publica în toate revistele și gazetele de specialitate.

In poeziile lui Nicolae Iorga, atât de variate și purtând nuanța marelui psiholog, găsim acele minunate și rare perle stilistice, acel stil neasemuit cu care N. Iorga era înzestrat. Iubitorii de poezie aveau pe acel timp prilejul de a studia cu deamănuntul fiecare vers din poezia lui.

Din toate poeziile pe care Nicolae Iorga le lăda la iveală, *ultima lui poezie diferă de celelalte*, a fost *„Brad bătrân"*, publicată în revista literară „Cuget Clar" numai cu câteva zile înainte de a fi ucis după cum știm cu toții lângă Ploești.

Regretatul Nicolae Iorga, prin această filozofică poezie, cerea celor din conducerea țării din toamna anului 1940, cuvenita iertare.

Se considera ca un brad bătrân, ca acel brad uscat și fără de nici o verdeață, copleșit de povara timpurilor grele, așteptând în orice moment să fie tăiat fără de milă de către un trecător...

Ce folos!... Rugămintea lui n'a avut ecoul dorit. Tâlharii din conducerea de pe atunci s'au grăbit, n'au ascultat și n'au pretuit valoarea lui.

Pentru iubitorii de poezie m'am gândit că ar fi bine să le fac cunoscut aceste versuri intrate în categoria „poeziilor filozofice" și să-i las puțin să mediteze asupra lor, făcând astfel aprecierea justă.

A fost tăiat un brad bătrân
Fiindcă făcea prea multă umbră
Și-atuncia din pădurea sumbră
Se auzi un glas păgân:

„O! voi ce'n soare cald trăiți
Și apt rupus strămoșul nostru
Să nu vă strâce rostul vostru
De ce sunteți așa grăbiți?...

În anii mulți cât el a fost
De-a lungul ceasurilor grele
Sub paza crăcilor rebele
Mulți și-au găsit un adăpost.

Moșneagul stând pe culme drept
A fost la drum o călăuză
Și'n vremea aspră și ursuză
El cu furtunile-a dat piept.

Fotos aduse cât fu viu,
Și mort ocum când se duse,
Ce oltă poate-a vă aduce
Decât doar un scriu?...

V. Raiciu-Ștefănescu

... Revistelor

Revista „VEAC NOU" Nr. 22, este închinată muncii sovietice cu următorul cuprins:

— 1 Mai, ziua mobilizării forțelor de N. Moraru.

— Ziua triumfului democrației de Gh. Dinu.

— Munca științifică în Uniunea Sovietică.

— Miciurin, omul și opera de Ing. N. Constantinescu.

— Stobanovismul, emulația muncii sovietice de E. Angheliu.

— Tinerele fete în uzinele sovietice de Tatiana Toss.

— Munca universitară la Minsk de Prof. V. Sevcenco.

— Lomanosov, savant, poet și patriot de I. Sad.

— Galina Ulianova de Nina Sergheeva.

— Reportaj fotografic de E. Iarovici.

VEAC NOU' se găsește de vânzare la toate chioșcurile de ziare.

Linogravură

... Teatrală

Presa teatrală

Avem astăzi în România, nu mai puțin 5 reviste exclusiv teatrale. De sigur că acum, când în București sunt aproape 15 scene, 5 periodice nu ar părea deloc mult. Dar despre calitatea acestor reviste am vrea să vorbim...

Am crezut întotdeauna în cronica just și obiectiv scrisă, în informația riguros controlată, în polemicile izvorâte din cel mai demn spirit omenesc.

Asistăm astăzi demn la un spectacol umilitor pentru presa de specialitate. In goană după cititori, aceste tribune nu se oferesc să-și pună la dispoziție coloanele în slujba celor mai meschine interese, crezând că în felul acesta vor reuși să-și mai umple buzunarele, buzunare umplute până la refuz de subvențiile diverselor teatre pentru reclamele plasate între rândurile unei cronici..

Dăm un singur exemplu edificator. Revista Scena atacă al său confrate Cortina ca fiind o tribună a teatrului Albambra, uitând — poate — că ea însăși este un oficios al teatrului Gioconda.

Comentariile sunt inutile...

Sunt lucruri cari trebuiau spuse și cari ar trebui să înceteze, pentrucă sunt o prea mare isultă adusă cititorului încrezător în scrisul unor asemenea gazete.

Mircea Florian

Marea și Marinarii

Cristos a înviat!

Suntem pe Mare. Pavilionul dela pupă este la jumătate, de trei zile, ca semn al răstignirii lui Christos.

Nava merge a lene.

E miezul nopții, liniște mormântală — dar de odată se aud clopotele, sunând, vestind Invierea Domnului. E sărbătoarea mare, a tuturor creștinilor, dar noi suntem departe de ai noștrii, legănati de valurile mării ne urmăm drumul spre Constanța. Ne aflăm la trei ore depărtare de oraș. In zori de zi, intăm în port, și toți la bord ne spunem: Christos a înviat! Ce frumos era și cât am vrea să mai trăim timpurile acelea, căci pentru marinari viața e mult mai frumoasă pe mare decât pe uscat.

Azi este ultima loviere, pe care o mai serbăm în haosul acesta, ce stăpânește lumea, căci de acum trufia fascistă, se năruie trăindu-și ultima clipă și ca mâine auzim iar clopotele sunând, vestind pacea, un nou prilej de bucurie și desfătare.

Cu ouă roșii, încondeiate, marinarii români își spun cu înfrățire și plini de speranțe: „CHRISTOS A INVIAT".

ME. RA.

Ziare de 1 Mai

— Reținem, ca deosebit de interesant numărul închinat lui 1 Mai, al ziarului „Scânteia", organ al Comit. Central al P.C.R.

Extragem din cuprins un articol al D-lui Gh. Gheorghiu Dej, Ministru a Comunicațiilor și Lucrărilor Publice intitulat „Din înlăptuirile Ministerului Comunicațiilor și Lucrărilor Publice și programul sau de viitor" și reportajul D-lui R. Samoilă „1 Mai la Siguranța Generală a Statului". Cunoscutul filolog și redactor al Universității Muncitorești, D-l Barbu Lăzareanu trece în revistă „1 Mai în literatura vechiului Regat".

— Nu mai puțin interesant este „România Liberă", ziarul de sub conducerea D-lui Gr. Preoteasa: Semnalăm pagina „Un 1 Mai din viața mea" în care D-nii Lucrețiu Pătrășcanu, N. D. Cocea, Prof. P. Constantinescu-Iași, Gh. Apostol, Prof. Dr. C. I. Parhon, Mihail Sadoveanu, Dr. Oeriu și alți fruntași ai vieții publice românești evocă câte un 1 Mai. Sugestive reportaje: „Intâi Mai în Lagărul de pilzoneri Nr. 100" de Cpt. Nic. Constantin și „1 Mai de altădată" ce Andrei Tudor.

— De asemenea ziarul local „Cuget Liber", a apărut pentru ziua de 1 Mai, într'un număr festiv. Intre articolele bine documentate menționăm: *„Al 55-lea 1 Mai"* de Argonaut; *„Karl Marx"* de Traian Stănescu și *„Cronica rimată"* pentru 1 Mai de Dol.

DORIȚI a vă aranja locuința cu mobilă: bună, frumoasă și eftină?
VIZITAȚI magazinul de mobile:
La Mobila Modernă
Proprietar: Ion I. Bădică
Expoziție permanentă
— de mobile moderne —
Constanța, — str. Carol 179

Restaurantul „DOBROGEAN"
NICULAIE M. ION
Bul. Regina Maria Nr. 78
Invită onorata clientelă să se aprovizioneze cu cele mai delicioase băuturi de calitate superioară. — Bufetul bine asortat.

VIZITAȚI
Croitoria I. TUDOR
Execută ireproșabil
Confecțiuni civile și militare
Constanța, — str. Carol, 128

SERVICIU ireproșabil de
— Bărbierit și frezat pt. domni
— Coafat și ondulații permanente pt. doamne
NUMAI LA:
„COAFOR MODERN"
George Limberi
CONSTANȚA
Str. Regele Carol I Nr. 74

Primăria Municip. Constanța
Serviciul Financiar
Folosiți cu încredere serviciile comunale puse la dispoziția D v., cu prețuri minime și anume:
Serviciul de afișaj
Serviciul de pompe funebre
Serviciul de vidanj
Serviciul de întreținerea mormintelor
Serviciul de cântărit mărfurile
Adresați-vă la Serviciul Economat al Primăriei din piața Carol (Poliția Comunală) Telefon 22 98. Din venitul lor vi se fac îmbunătățiri gospodărești și edilitare.

Croitoria „Victoria"
Gheorghe R. Gheorghe
Constanța, — str. Carol, 103
Execută ireproșabil, în domeniul ceaprazăriei, croitoriei civile și militare
Raglane, Taioare, etc.
cu prețuri convenabile

CASA CIORAPILOR
„EL-BE"
ANTOȘ și VECSEI
Constanța, — Str. Carol No. 80
MARE ASORTIMENT în CIORAPARIE, LINGERIE MANUȘI, BATICURI
Numai mărfuri de CALITATE

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman" Constanța

In noaptea învierii

Plutește noaptea'n rochii învoalate,
Bătute fin cu argint de rouă :
Plutește noaptea'n haina cea nouă,
Căci este clipa orelor uitate...

S'au prefăcut salcâmii flori de piatră
Iar apele la vale curg domol...
Tăcerea'ntinde aripa-i de gol...
Se potolesc și flăcările'n vatră...

Tăcere acum ! Tăcere sfântă'n vale !
Lăsați doar clopotul să sune lung,
Și ascultați cum undele-i străpung
Dantela nopții'n sunet de cristale !

Priviți apoi cum urc'spre cimitir
Fantome negre'n muzică de glasuri
Și cum, ușor, la linele lor pasuri,
Sclipesc lumini cu genele'n delir.

C'apoi se'ntorc cu sufletul curat,
Mijind în inimă mugurii credinții
Și fericiți ca'n suflete au, sfinții...
...Ding-dang ! Ding-dang !
Hristos a înviat !

PAVEL P. BELU

Primăvara

Pădurea'i plină de cântece fermecătoare
Pe bolta senină de albastru deschis,
Un soare viu de rază tremurătoare,
Aleargă cu vremea'n veșnic abis.

Sub frunze uscate din toamna trecută,
Sămânța'n colțește și floarea răsare
Impânzind în jur aroma plăcută,
Ce plutește alin cu raza de soare.

Natura 'nbrăcată în verde deschis,
Răsună de cântec !... La umbră de sânger
O fată ce doarme, șoptește prin vis,
Și zâmbetu-i dulce... o face un înger !

ȘTEFAN MĂRTINUȘ

Legenda ouălor roșii

In popor se crede, că obiceiul de-a roși ouăle este străvechi și, în legătură cu acest obicei, se povestesc următoarele :

A doua zi, după înviere, o țărancă mergea spre Ierusalim, cu un coș cu ouă în mână. Pe drum a întâlnit o prietenă, care i-a spus vestea cea mare : „Hristos a înviat". Atunci țărancă, necredincioasă, ar fi spus că va crede în învierea lui Hristos, când se vor roși ouăle, ce avea în coș. Ouăle s'au roșit în același moment, iar țărancă uimită, a strigat plină de spaimă „Adevărat c'a înviat".

De atunci se fac ouă roșii și totdeauna la Paște, salutăm : „Hristos a înviat" și răspundem : „Adevărat c'a înviat".

Invierea Domnului în Ardeal

Sfintele Paște împletite cu frânturi de doină și dor românesc

— Reportaj pascal —

Pretutindeni unde se află suflet de român, Sfintele Sărbători de Paște se prăznuește cu multă măreție. Nici într'o parte însă nu atât de frumos ca în Ardeal.

La ardeleni, Invierea Domnului, capătă forma unui imn de slavă sau o simfonie împletită cu frânturi de doine și doruri, din cântul pământului, al dealurilor domoale și din lacrimi.

Frumoasa haină a sufletului, pe care o îmbracă Ardealul la această sărbătoare, este în legătură, poate, cu belșugul de aici. Ardealul putând fi prezentat ca un „poem al pâinii de grâu".. Nicăeri de marile sărbători de peste an, nu e atâta abundență, din rodul pământului bun, ca în Ardeal.

In săptămâna mare, prin satele din Ardeal e forfotă mare. Lumea se scoală mai de vreme și se culcă mai târziu. Sunt atâtea de făcut în gospodăria omului ! Apoi mai este și munca câmpului.

Toată suflarea se duce la biserică de-și mărturisește păcatele și cuminică. Părintele de-abia mai poate dovedi cu toți. Dar voia bună nu părăsește pe nimeni. Odată e Paștile pe an !

Inainte de războiul, actual, începând dela „lăsatul secului" și până 'n ziua Invierii, nimeni din sat nu cuteza să mănânce din fructe nici carne, nici lapte, nici ouă, nimic. Astăzi, numărul celor cari țin cu sfințenie, postul, a scăzut la mai mult de jumătate. Poate deaceea și fericirea între oameni s'a micșorat așa de mult.

Postul negru și deniile

Tot în vremea de demult, foarte multe familii țineau în postul mare „post negru", odată sau de două ori pe săptămână. Astăzi doar cei mai bătrâni de mai practică acestă datină.

La denii, biserica e totdeauna neîncăpătoare. Pe jumătate stau pe afară. Acolo, unii flăcăi și băeți mai mari, ispitiți de întunerec se trântesc pe sub zidurile bisericii sau necăjesc fetele, stingându-le lumânarea.

După scoaterea „aerului", ca și în alte părți, clopotele nu se mai sună. Anunțarea diferitelor servicii bisericești se face cu toaca.

Se curăță biserica și toate dintr'însa de praf, femeile spală podeaua până 'n fața altarului.

Dacă vremea e bună, gospodarii fac prin grădini, focuri toată săptămâna.

Este credința că acei cari mor Vinerea mare se, duc deadreptul în rai. In această zi, foarte mulți țin post negru — chiar în zilele noastre.

Ouăle roșii

Pasca și oule roșii nu lipsesc depe masa nimănui. Chiar în cele mai sărace bordee, sa vor găsi din belșug. Posibil că arta încondeerii ouălor să fie mai desvoltată în unele părți. Atâtea ouă însă, câte se prepară de Paște în gospodăriile ardelenești, nicăieri n'ai să vezi.

Pela unii, cu familie mai numeroasă, se fierb până la 400 ouă. Cele mai multe sunt în roșu ca sângele. Se fac însă și în alte culori : albastre, verzi, violete, negre, numai albe nu.

Pentruce atâtea ouă? Este obiceiul ca de Paște fiecare să ciocnească. Se ciocnesc toți cunoscuții. Câteodată chiar și necunoscuții. Ciocnitul ține din momentul în care preotul a strigat: „Hristos a înviat !" și

până Marți seara. Copiii ciocnesc ouăle și după aceia, până în înălțarea Domnului.

CIOCNITUL

Cum se face ciocnitul ? Fiecare ins are lângă el de Paște, câteva ouă : în buzunar, în sân, în batistă. Dar e nevoe să le aibă. Intâlnindu-se, după ce se salută cu „Christos a înviat !" — „Adevărat a înviat!" se întreabă :

— Ciocnim ?
— Ciocnim !
— Ține !

Cel mai mic ține oul, iar persoana mai în vârstă lovește. Al cui se strică, acela dă câștig celui cu oul mai tare.

Cei cari vor să câștige, înainte de a se „ciocni", încearcă reciproc oul partenerului să vadă dacă nu e cumva mai tare. Asta se face bătându-l ușor în dinți. Sunt unii cari cunosc, în felul acesta, foarte bine tăria oului. Și-i auzi : „Nu mă ciocnesc ; al tău e prea tare".

O seamă de tineri, în dorul de a aduna cât mai multe ouă, ciocnesc cu ouă de bibilică" — în Ardeal i se mai zice și „tutcă" — care are oale foarte vârtoase.

Alții, prin diferite păcăleli, se servesc în acest scop de ouă de lemn colorate.

Este interesant că în prima zi de Paște se ciocnesc numai cu partea subțire a oului, cărula îi zic cap, iar din ziua a doua înainte, cu ambele capete.

Se ciocnește mai ales la biserică, la horă și prin familii, când se stă la masă.

Pentru a fierbe atât amar de ouă și mai cu seamă pentru a le încondeia, se începe cu o săptămână sau două înainte.

Mai este un motiv pentru care se prepară atâtea ouă. Fiecare persoană în vârstă se simte datoare să dea rudelor mici în dar ouă — două sau patru.

Ouă se dă săracilor, ouă se dă ciobanului și văcarului, ouă se dă preotului la biserică.

Pentru încondeerile măestrite se pun femei pricepute în această artă. Ouăle se încondeiază cu pană de gâscă și cu ceară topită.

Invierea

Slujba învierii începe precis la miezul nopții, în toate satele și orașele. De ți se întâmplă să călătorești în noaptea aceasta și te afli pe o înălțime oarecare, vei vedea în toate zările, cerul plin de foc. Te oprești și nu te poți dumeri. Pe urmă îți dai seama că sunt flăcările cari înconjoară bisericile. Bat clopotele și răsună până departe melodia corurilor, cu basi profunzi, „Ingerul a strigat".

Oamenii vin încă decuseară la biserică. Până sosește preotul, stau de vorbă sau ascultă „psaltirea" pe care o citește unul din intelectuali.

Pentru Paște, corurile fac exerciții foarte multe. Se cântă foarte dulos. Atunci când ajunge preotul în fața ușii dela intrare, — cu „trupul lui Christos" — și strigă „Christos a înviat !", mulți bătrâni cad în genuchi și încep să plângă de bucurie. Sculându-se, se îmbrățișează și se sărută.

Slujba ține 5—7 ceasuri. Rar cineva să dea semne de neastâmpăr, ca în alte părți, pentru că așteaptă atâta.

Credințe, obiceiuri

Cine se naște sau moare în ziua de Paște, este sortit să meargă în rai, chiar dacă în viață a fost un păcătos, este o credință.

Fiecare din casă, după ce se scoală — după miezul nopții de Inviere — este obligat să dea pe față cu apă ne 'ncepută în care se scaldă un ban de argint și un ou roșu. Spălându-se așa, spune : „Să fiu frumos ca oul cel roșu și căutat ca banul de argint".

La sfârșitul slujbei se face sfințirea, deobiceiu în curte. Fiecare gospodar oferă preotului câte un cozonac și ouă.

Pe tot timpul slujbei, preotul are o ținută solemnă și voioasă, oricât de bătrân ar fi.

După amiază, pela orele trei toată lumea din sat se duce la biserică, unde preotul miruește. Și acum se dă ceva : câțiva lei sau ouă. Este prima întâlnire între „ciocnitori".

In satele din Ardeal se obicinuește că în ziua de Luni, flăcăii să meargă „la udat, fetele, cu apă sau cu parfum. In Ardeal obiceiul acesta îl practică numai intelectuali.

Este frecvent obiceiul, în Ardeal, de Paște ca cei cunoscuți să se sărute, atunci când se întâlnesc.

In prima și a doua zi de Paște, multă lume se duce la cimitir, unde tămâiază mormintele.

Luni și Marți, după masă, flăcăii fac horă. Inainte vreme la aceste hori strălucea foc costumul bătrânesc românesc. Astăzi se mai vede acest costum doar pe umerii bătrânelor.

T. P. Ardeleanu

Infrângeți specula, cultivând zarzavaturi pe toate locurile libere!

Căutăm corespondenți

Ziarul „Constanța", primește oferte pentru corespondențe din toate localitățile Dobrogei.

Corespondența de probă se va trimite imediat, pe adresa : Ziarul „Constanța" Constanța, — str. Reg. Carol I Nr. 156. Odată cu materialul de probă se vor trimite și 2 fotografii (3X2,5 cm.) pentru legitimație.

Lenjeria Stanca S. Vintilă
Eleva Maestrului Cociu
Execută ireproșabil
cămăși, indispensabili, pijamale chiloți și orice lenjerie de casă
C ța — Str. Costache Negri 3

Merceria „Lânica"
Constanța — Str. Carol No. 90
Bine asortat cu mărunțișuri și galanterie
— Vinde cel mai eftin —

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman" Constanța

JOCURI DISTRACTIVE

– Rubrică rebusistă, redactată de SOREL AVRAMESCU –

CONCURSUL 1

SERIA I-a

Incrucişare şi desen de V. ILIESCU

Orizontal: 1) Pedeapsă greco-romană; Fiul lui Sirah; 2) Crucificare; 3) Uzinele Comunale; — Mănăstire (Atos); 4) Prescurtare din *se zice că;* —Cele 12 divinităţi, la Etrusci; 5) Rufoşi; — Ţeapă (Mold.); 6) A anesteca laolaltă; — Onomatopee; 7) Conjucţie inversată; — Opoziţiune; — *Istum;* 8) Sfânta împărtăşanie; — Sărbătoare solemnă ţinută anual de creştini în memoria învierii Domnului; 9) Prof. germ. (1796–1865); — In stare de plâns; 10) Care vorbeşte puţin.

Vertical: 1) Răstignire; 2) Piţii; 3) Automobil din S. U. N. A.; —Pâine frământată cu unt şi ouă; 4) C. T. — Interjecţie; — Personaj biblic; 5) Oraş în Somalia italiană; — Iov; — *Ente;* 6) Unul din fiii lui Iacob; —*Helianthus tuberesus;* 7) A ruga să vie; — Localitate în Persia; — 8) *Levant;* Dobitoc; 9) A dori noroc; —*Paschoe;* 10) Pronume; —*Anemone nemorosa.*

Savel Morăresca

2. MONOVERB
(4—7)

V r I

Gh. I. Fometescu—Tg.-Jiu

PREMIILE NOASTRE

I: Lei 1.000.—în numerar
II: Lei 500.— „ „
III: Un abonament pe 3 luni la *„Revista Distractivă"*
IV: Un volum literar
V: „ „ „
VI–X: Câte o broşură din lexiconul enigmistic „Definiţii Rebusiste" de *Sorel Avramescu*

„CONSTANŢA"

VARIETĂŢI

Podul New-York—Brooklyn

Una din lucrările cele mai însemnate ale tehnicei este podul ce duce dela oraşul New-York la Brooklyn. Deşi trec zilnic pe dânsul câte 400.000 oameni (pe jos, în căruţe, automobile, tramvaie şi drumul de fier), acest pod vechiu de peste 50 de ani, până acuma n'a suferit nici o stricăciune mai mare.

Biserică legată cu lanţuri

Localitatea Gimoy din nordul Norvegiei, aşezată pe malurile Oceanului Atlantic, pare să fie cea mai bântuită de furtuni din lume. Furtuna bântue acolo, de multe ori cu atâta furie, încât casele care nu sunt de o soliditate extraordinară, sunt pur şi simplu măturate de pe suprafaţa pământului, valurile Oceanului fiindu le un mormânt pe care nu-l pot ocoli. Din această pricină, locuitorii nu numai că şi-au clădit biserica din materialul cel mai solid, ce poate exista, dar ca precauţiune, au legat-o de stâncă cu lanţuri groase de oţel. Şi aceasta prudenţă nu este de loc exagerată, având în vedere că biserica de mai înainte a fost şi ea, luată, aşa cum era, de uragan, târîtă în largul mării şi puterea vânturilor era atât de mare încât zidăria nu s'a dărâmat decât la vre o doi kilometri de ţărm.

Depozitarii cari doresc a vinde şi ziarul „Constanţa", sunt rugaţi a ne comunica numărul exemplarelor de care au nevoie săptămânal. De asemenea îi rugăm a ne comunica şi adresa lor exactă, precum şi pretenţiunile.

Valoarea comercială a corpului omenesc

Chimiştii au ajuns la concluzia că trupul omenesc, în esenţa sa, nu e decât o îngrămădire de produse identice cu acelea cari se pot găsi în mod curent la drogherii, băcănii şi magazine cu fierărie.

Iată lista lor şi cantitatea în care se găseşte într'un corp normal de aproximativ 70 kg. greutate:

Hidrogen 60 metri cubi. Oxigen 28 metri cubi, Calciu 1750 gr. Fosfor 800 gr. Grăsime 500 gr. Sulf 100 gr. Flor 100 gr. Sodiu 80 gr. Potasiu 70 gr. Fier 45 gr. Carbon kg. Clor (ca hipocloriţi) 250 litri.

Valoarea comercială a acestor produse brute este cam de 4000 lei; în stare chimică pură, valoarea lor nu trece de 50 mii lei.

Nici un petec de pământ din jurul casei să nu rămână necultivat cu zarzavaturi!

Articole de birou
Rechizite şcolare
găsiţi la
Librăria „OVIDIU"
Mihail Dida
Reg. Com. Nr. 5832 | 941
Constanţa
Str. Reg. Carol I Nr. 124

Aveţi „tact"?

Dăm câteva noţiuni de ce-face se numeşte „TACT", însuşire fină şi preţioasă, care lipseşte — vai — adesea tocmai persoanele în aparenţă înzestrate cu multe calităţi.

1) Când una din prietenile d-tale ce stă foarte prost materialmente, îţi admiră pantofii, te grăbeşti să-i spui că i-ai plătit patru zeci de mii de lei;

2) Dacă întâlneşti întâmplător pe o prietenă în tovărăşia unui necunoscut, îi zici tuşind cu înţeles: — Hm! hm!... te-am văzut!

3) Când te afli la căpătâiul unui om grav bolnav, te apuci să povesteşti despre o sumedenie de alţi bolnavi care au murit de aceiaşi boală?

4) Când, într'o casă se află un copil obraznic, vă treziţi spunând cu ironie: „lipsă de educaţie!"?

5) Unei femei care se sbate cu nevoile şi creşte patru copii mici, te apuci să te lauzi cu distracţiile şi plimbările tale?

6) Când vezi două persoane care par a-şi povesti ceva cu totul secret, te vâri între ele, zicând: — vreau să ştiu şi eu despre ce e vorba!?

Ei bine, dacă faceţi toate astea, doamnă sau domnule v'o spun eu: sunteţi lipsiţi de TACT!...

Ioan Gânceanu
EXPLOATATOR
de
Humă, Nisip şi Piatră
CONSTANŢA
Str. Scarlat Vârnav Nr 24

„ELECTRO-FIER"
Str Carol 5 **Mircea Băicearu** Telefon 11.41
Vizitaţi cu încredere magazinul nostru
Invăţaţi o meserie **uşoară şi bănoasă**
urmând cursurile noastre de Dactilografie
Asortat cu tot felul de articole tehnice şi electrice
— Laborator special de reparaţiuni —
Radio — Maşini de Scris — Patefoane — Rechaud-uri —
Maşini de Calculat — Maşini de Cusut, etc.

Gânduri pentru femei

Cea mai frumoasă zi...

Aşa a intitulat o revistă străină, un concurs printre cititoarele sale.

„Cea mai frumoasă zi din viaţă".... întrebare la care s'au primit răspunsuri multe, din a căror inegalitate se putea observa cât de deosebit este sufletul nostru, al femeilor.

Cea mai frumoasă zi a fost, pentru unele din corespondente, ziua primei plăceri: a primului bal, a primului dar primit, a primei iubiri.

A fost, pentru unele, ziua încântării în faţa unei opere de artă, a unei cărţi bune, a unei plimbări frumoase.

Pentru foarte multe, ziua nunţii, a naşterii primului copil, a întoarcerii soţului dege front.

Dar, nu ştiu dece, citeam în cele mai multe din numeroasele şi variatele răspunsuri, exaltarea bucuriilor egoiste, în care fiecare fusese mulţumită nu pentru fericirea altuia, ci pentru satisfacţia personală.

Era o grijă atentă de a şi făuri propria-i mulţumire. O răsuflare uşurată, după lupta pentru propria fericire.

Rar de tot, găseam şi răspunsuri în care cea mai frumoasă zi fusese ziua unui sacrificiu: unei plăceri, al unui ban, a unei ambiţii, a unei dorinţi. Sacrificiu care, făcut, nu din calcul, ci dintr o pornire neexplicabilă dar isvorâtă din străfunduri, aducea cea mai frumoasă plată: a mulţumirii pentru fericirea altuia: a soţului, a copilului, a iubitului, sau numai pentru fericirea aproapelui.

Un singur răspuns m'a impresionat mult. Pentru o tânără femee, cea mai frumoasă zi fusese aceea în care copilul ei rostite, pentru prima oară chemarea: mamă!

„Zi inegalabilă!", scria tânăra femee.

Intr'adevăr, fusese, poate, ziua în care primea răsplata supremului sacrificiu.

Anna T. Petrilla

Humor

Numai odată!

— Mache Strungăreaţă, ai mai fost condamnat?!

— O singură dată, domnule preşedinte... tocmai acum douăzeci de ani.

— Şi, de atunci, ce-ai făcut?

— Am stat la Văcăreşti, domnule preşedinte.

Milă

— Daţi-mi mie geamantanul coniţă, să-l pun lângă capră! spune vizitiul.

— Lasă, răspunde bătrâna doamnă miloasă: Calul d-tale e foarte slab... ce să mai tragă şi povara asta!... Am să ţiu geamantanul pe genunchi...

— Copiii cari mă supără mai puţin la teatru sunt acei cari plâng.

— Cum aşa?

— Foarte simplu! Fiindcă dacă plâng sunt scoşi din sală.

Consumaţi
Delicioasele
PRODUSE
„HOREN"
Fabrică de ZAHARICALE
Reg. Com. Nr. 3789 | 936
CONSTANŢA
Str. General Cernat Nr. 4

Totul pentru front, totul pentru victorie!
Aceasta este deviza cersului de faţă.

Teatrele

In preajma premierei unei reviste, autorul care asista la o repetiţie se adresează regizorului.

— Ascultă dragă! Nu sunt deloc mulţumit de d-ta! Mi-ai spus până acum că în scena asta e un cor mixt! Ce fel de mixt e când văd numai fete.

— Şi totuşi corul e mixt, răspunde regizorul. Unele ştiu să cânte şi altele nu.

Metamorfoza

Nenea Matache îşi face următoarea socoteală:

— Mă, ciudate vremuri trăim în ziua de azi! Adevărate vremuri de bejenie: dimineaţa mi-era goală sticla şi plin portofelul. După masă mi-a fost gol portofelul şi plină sticla. Şi acum sunt amândouă goale şi eu sunt plin! Asta e ceva extraordinar!

Intre autori

— Te felicit dragă, ţi-am văzut aseară revista. Ei, cum merge?

— Aşa, ş'aşa. Sala e câte-o dată pe jumătate plină şi în celelalte ori pe trei sferturi goală. In colo, prost.

Ochi buni

— Vederea ţi-a slăbit din cauza alcoolului!

— Vă înşelaţi domnule doctor! Eu de câte ori beau, văd dublu!

Constanta

JOCURI DISTRACTIVE
Cupon Nr. 1

D. _

Adresa .....

Biblioteca Judeţeană „Ioan N. Roman" Constanţa

INVIERE

Din pulbere răsare
Cu chipul mai frumos,
Stăpânul lumii care
Trei zile — a stat, sub zare,
In praful lumii jos,
Iisus! Iisus Christos. —

Cu fața albă, sfântă,
Se 'nalță, glorios,
Și păsările cântă
Și veacurile cântă
Cu slavă, sus și jos,
A inviat Christos.

Const. Goren

CÂNTEC DE MAI

V. Goethe

Prin secară și prin grâu
Inotând până la brâu:
Printre pomii înfloriți,
Spuneți cine trece,
Dacă știți?

In cămară,
N'am găsit-o.
Poate este
Pe afară.
Căci e Mai,
Și-i plin de floare,
Iar iubita
Pace n'are.

Lângă stâncă, la izvor
Unde cel dintâi fior
Îl simțirăm, văd ceva
Culcat în iarbă...
Oare-i ea?

T. P. Slătineanu

Mamă

Cuvânt mai drag, mai dulce nu-i
In drag grai al omului
Ca: Mamă!
Atât de-adânc și atât de blând,
Nemăiestrat — și plin de gând
Ca: Mamă.

Au cine-i dă atât fior
Când prunci cu gurile bujor
Zic: Mamă!
De vină's obrăjorii plini?
Ori ochii dragi — ca din lumini
Râd: Mamă?

Ori cui i-a fost odată spus —
Eu nu știu ciuste mai presus —
E mama!
Iar cui s'a stins și-i duce dor —
Porneasca-și plânsul ochilor —
Plângi — Mamă!

Carmen Sylva

De ziua mamei

Dat mi-a fost ca'n astă zi,
Deo duioasă măreție,
La mormântul cu reci iespezi
Mamă, să mă inchin eu ție!

Și cum fac alte copile,
Cu odaia mamei lor,
Mormântul, cu mâini abile,
L'am impodobit cu flori.

Genunchii-mi s'apleacă,
O rugă rostesc
In loc de urare
Lacrimi — șiruesc...

Și'n astă zi de sfântă inălțare
Când cu toții uită de durere,
Eu,... in loc de binecuvântare
Primesc, a marmorei mângâere.

C. B.

LUMINIȚE de GÂNDURI

„Adevărat a înviat!"

Ce bucurie pe pământ! Iată primăvara cu văjăitul pădurilor și murmurul apelor, ca un viteaz birultor asupra ghieții și a morții. Fața ei luptătoare cu încetișorul se insenineazā. Păsările vin din țărmuri depărtate casă-o cinstească cu cântecele lor. Ghioceii și brândușele privesc ca mirate din pământ, și zâmbesc prin frumusețea lor.

In sate, copiii glumesc, fluerā, iar primăvara strălucește din ochii lor tineri. Chiar și inimile veștejite ale bătrânilor renasc la o nouă dragoste pentru viață. Oriunde ajunge ochiul, totul se bucură și cântă în mii de limbi.

Intr'o căscioară însă, o bătrână cu cartea de rugăciune în mână, șade la fereastră, iar lângă sobă o femeiușcă tânără leagănă un prunc.

E Sâmbăta Mare înaintea Paștilor.

Fetele și flăcăii fac curățenie prin case, grajduri, în ogradă, vopsesc pereții, încondelazā ouă roșii; fumul iese din hornuri; în tot satul se răspândește un miros plăcut și fiecare se grăbește să fie pregătit cu demnitate pentru Sărbătorile Paștelor.

Dar bătrâna și tânăra din căscioară n'au foc în vatră și nu fac nici o pregătire. Stau liniștite, triste și lăcrămile le curg în șiroaie pe obraji, parcă toată veselia și fericirea lor ar zace cu mântuitorul în mormânt. Ar găti pentru Sărbători dar n'au pentru cine. Ele singurele, cunosc numai amarul. Pentru cine să coacă plăcinte, când le-ar stropi cu lacrimile?

După o tăcere lungă, bătrâna oftă adânc:

„Dară, sărmanul nostru, cum va prăznui sf. sărbători?"

„Și eu mă gândesc la el", răspunde tânăra cu voce tristă.

„Azi am visat că a venit în sbor o rândunică, cu-o scrisorică la gât, bătu cu ciocul în geam; eu i-am deschis, luai scrisoarea și strigai de bucurie. Era dela Nicu al nostru. Cum țipai așa, mă și trezii. Dumnezeu știe, ce era scris acolo".

„E un semn bun, dragă nora", zise bătrâna. „Rândunica este o pasăre sfântă; ea nu aduce nenorocire. Poate că în curând va veni și Nicu".

Tânăra mamă, încrucișând mâinile, ridică privirea spre cer, oftând: „Să dea bunul Dumnezeu, ca să-l vadă pe micuțul nostru. Fără Nicu nici nu-mi pare, că sărbătorile se apropie, Mamă dragă, dacă ar veni el, de Paște!..

Draga mea fată, feresca Sfântul de o nenorocire. Dar Ion al potcovarului, Toader Drăgan, Vasile Timpan, toți s'au întors și numai sărmanul nostru Nicu lipsește; celalți sunt holtei..." „Cine știe, dacă nu zace undeva într'un spital", zise tânăra.

„Nu mă speria", o mustră bătrâna. „El ne-a scris doar că e deja mai bine, și că trebue să se întărească, până va putea porni la drum, spre casă. Maica Domnului să-i ajute; de ar veni de sărbători, aș înebuni de bucurie". Deodată însă se întristă: „Dar cu ce îl vom primi, pe bietul Nicu; în casă n'avem nimica pregătit".

„De asta te îngrijești; Aș găti cu zor, numai să-l văd pe el". Cineva bătu în ușă și fără

Tiberiu Petrilla-Slătineanu

să aștepte, intră în odaie. Era bătrâna potcovarului. Salutând, privi mirată în jurul ei: „Dar, oameni buni, ce faceți? La voi nici nu se vede, că vin sărbătorile. „Vezi dragă", zise bătrâna, „pentru noi e tot atâta; rătăcim cu gândul la Nicu al nostru".

„Cum, el nu v'a scris nimic?

„Ei, de cinci săptămâni".

„Sărmanul!", clatină potcovara din cap. „Dumnezeu știe cum îi merge acolo! Azi dimineață a fost la noi arendașul și spunea, că citise undeva în ziare, că ai noștri vor merge și mai departe, nici nu mai știu cum îi spunea pe nume..."

Bătrâna se sperie, iar tânăra femeie se făcu albă ca varul; scoase pe prunc din leagăn și-l lipi drăgăstos de obraz.

„Dar nu are a face", adăugă potcovara, căci mai aproape sau mai departe, tot în paza Domnului din ceruri se află".

Se inserase deabinelea.

Toaca rupse tăcerea.

„Și nici la Inviere nu mergeți?" întreabă potcovara. „De Dumnezeu să nu uitați, ca să nu vă părăsească El!"

„Doar nu suntem păgâne, răspunse cu amărăciune bătrâna, „dar așa e omul în jalea lui, uită multe".

Apoi se gătiră. Bătrâna merse la biserică, dar tânăra rămasă în grădiniță, înaintea căscioarei, ca măcar să vadă cu ochii procesiunea Invierii, căci cu copilul nu putea merge la biserică.

Clopotele răsună, iar poporul primi binecuvântare dela părintele cu tradiționalul: Christos a înviat!

Era o clipă înălțătoare!

Tânăra femeie îngenuchie și cu ochii plini de lacrimi, privea spre părintele, iar sufletul ei se înălța pe aripile rugăciunii.

Deodată, în spatele ei, o scârțâitură; dar ea nu auzi nici pașii înceți, ce se apropiau.

Abia un plâns înăbușit o făcu să se întoarcă; în spatele ei în genuchi, un bărbat slăbit, într'o haină militară.

„Nicule", și-l îmbrățișe cu căldură.

Iar din sat răsună triumfător: „Adevărat a inviat!"

T. P. Slătineanu

Mătănii

Un sufflu de'ntunerec și răcoală
A 'ncremenit afar'
Și palida lumină ce cade pe spoiala
Peretului cu var,
A amorțit.

In infinit
Plutește rugă, cuvântul
Străbate aerul, vântul,
Umbrele par cu pământul...

„Dă Doamne pace, 'nbelșugare,
„Sămânța crească 'ntre răzoare,
„Pomii rodească. Pe botare
„Să fie soare"...
Privirea umbrelor se ridică spre [cer.

„Eter!"
Cuvântul ajunge, trece
Prin spațiul ateric...

Mătănii repetate,
Cuprinse de'ntuneric,
Se săvârșesc în umbra pereților [cu var.

Iar ruga sfântă trece
Al lumilor botar.

In aer
Un vaer
Lin
Șoptește:
Amin!

Ilie Gh. Cornea

Rătăcire

Pe 'ntinsul fără margini al mării de smaraid,
Am rătăcit o clipă, un an, o veșnicie. —
Am așteptat minunea cu sufletul meu cald,
Și am crezut în marea și sfânta nebunie.

Intinse-am pânze albe pe 'naltele catarguri,
Am pus la cârma vieții întreaga năzuință,
Și-am așteptat minunea cu ochi duși în larguri,
Călăuzind adânca și marea credință.

Din gândurile mele am făurit ispita,
Că nu se vedeau țărmuri pe întinsurile netezi,
Și-am așteptat minunea cu inima sdrobită
De ciocăneala surdă a temerilor repezi...

Credința mea cea mare a fost năluci în mine,
Voiu rătăci zadarnic căutând înfăptuirea...
Minunea și norocul și sfintele lumine,
Mi-au arătat o clipă, în suflet, fericirea.

L. M.

Pe marginea cărții

Ilustrarea cărților

In epoca aceasta de inflație a cărții in care, — dacă am parodia puțin statisticomania americană — la fie care 3 minute apare câte o carte — nu se poate vorbi de estetica livreasca. Editorii sunt nevoiți din cauza concurenții să tipărească mult și eftin.

A cere dela acești editori să dea cărților și un aspect atrăgător copertei; o literă frumoasă, plăcută, hârtie bună, etc... inseamnă a-i obliga la o pierdere sigură.

Chiar Fundațiile Regale, o editură care prin insăși rațiunea ei, e obligată de a ridica nivelul artistic și estetic al cărții, a dat prea puține dovezi de ințelegere.

Acele coperte tăiate de dunji verticale ca o zugrăvială pentru pereți, sau acele ilustrațiuni fără gust, arată lipsa de preocupare estetică a acestei editurl. Nu mai vorbim de celelalte editurl care au indepărtat cu totul această preocupare.

In ce privește ilustrarea cărților, o artă cu totul aparte și care a interesat intotdeauna pe bibliofili și pe amatorii de gravură, cele câteva incercări izolate au dovedit două lucruri:

1) Că nu ori ce artist, pictor sau sculptor, — ori cât de mare i-ar fi faima — are ințelegerea și priceperea ce se cere acestui gen aparte de artă; și

2) Că pentru obținerea unei ilustrări interesante și artistice, nu se mai pot intrebuința vechile metode litografice și zincografice.

Faptul că edituriile noastre au recurs totdeauna, când au avut de ilustrat o carte, la artiști, cari erau simpli diletanți în artă ilustrării, a compromis cartea ilustrată.

Pentru foarte mulți intelectuali și chiar pentru anumiți critici de artă improvizați de fiecare revistă sau ziar, ilustrarea ar trebui să se rezerve numai la cărțile pentru copii.

Să nu ne mirăm dar, de nivelul estetic scăzut al cărții, când nu avem critică de artă, care să dea indrumări editorilor.

Ne mirăm insă de un lucru.

E cunoscut spiritul de imitație servită a tuturor inovațiilor străine, pe care-l are tot romanul indiferent dacă e artist sau nu.

Foarte multe din glorile plastice dela noi, nu sunt altceva decât sucursalele românești a-le unor curente franceze sau engleze.

Dece nu se caută imitarea edituriilor streine, dintre care citez doar acela interesantă „La Renaissance du livre" cu minunate xilografii, sau dece nu se revine la vechiul obicei, al cărților tipărite special pentru bibliofili. Sau se crede că cititorului umil nu-i se cade o asemenea atenție.

Marcel Olinescu

Citiți și răspândiți
Ziarul
„Nădejdea"
Organ de Luptă și Lumină
a Muncitorilor Dobrogeni
Redacția și Administrația
Constanța — Str. Traian 18-20
Telefon 21.12
Apare sub ingrijirea Comitetului
Sindic. „Arte-Grafice" — C-ța

Cu ocazia Sf. Sărbători
vizitați cu incredere:
Florăria „Victoria"
Constanța — Str. Carol No. 19
Telefon 25.03
Este intotdeauna o adevărată expoziție de flori, fie în aranjamente, fie în glăstre. Specialitățile sale sunt decorațiunile de flori pentru orice imprejurare: buchete de nuntă, flori pentru zile onomastice sau chiar doliu.
Arta florală este aplicată cu măestrie în diferitele ocazii, unde se cere ca floarea să nu fie numai o atenție ci și o adevărată podoabă.

Spre amintire,
Cel mai frumos cadou
este o fotografie
executată la:
Foto-„CONSTANȚA"
Nicolae G. Geanoglu
Str. Ștefan cel Mare 69
Constanța

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman" Constanța

SPECTACOLELE

TEATRELOR

Teatrul Muncitoresc

Marți 8 Mai orele 5,30 d. m.
Compania dramatică „Voe Bună" din București sub direcția artistică a D-lui **Tudor Mușatescu**, prezintă comedia în 3 acte de Fodor Lasllo:
„Afacerea Kubinsky"
Bilete la: „Foto-Regal" Strada Carol 51. Agenția Micu.

Joi 10 Mai orele 6 d. m.
„O crimă celebră"
Melodramă în 3 acte (5 tablouri) de **Tudor Mușatescu** după Dennery și Cormon.
Bilete la: „Foto-Regal" Str. Carol 51. Agenția Micu.

Vineri 11 Mai orele 6 d. m.
„Doi Sergenți"
Melodramă în 3 acte și un prolog de **Tudor Mușatescu** după Carlo Roti.
Bilete la: „Foto-Regal" Str. Carol 51. Agenția Micu.

CINEMATOGRAFELOR

CAPITOL

„In umbra prohibiției"
un mare film american cu
James Cagney
Priscila Lane
Humphrei Bogart
Complectare:
Jurnal Anglo-American

FANTASIO

„A opta novastă a lui Barbă Albastră"
cu Gary Cooper
Claudete Colbert
și trupa de reviste
Titi Columbeanu

MAJESTIC

„Pinochio"
Film tehnicolor, ultima realizare a lui Wald Disney
Complectare: Ultimul Jurnal Anglo-American

REGAL

„ZOIA. Copilul poporului"
cu laureata Institutului Cinematografiei de Stat
Galina Vodianiţkaia
Un film de un tragism puternic, care exprimă calibrul puternic al patriotismului sovietic.

REGINA

„Periferie"
Sylvia Sydney
și cei 6 copii ai străzii
film polițist
Premieră americană

VICTORIA

Cel mai vesel spectacol de Sărbători
„Pat și Patachon recruți"

VOX

„Contele de Monte-Cristo"
Mare film francez cu celebrul Pierre Richard Wilm

VIZITAȚI:
Fructăria și Bombonăria
Teodor Dan
Constanța, — Str. Carol 95
Bine asortată cu renumitul rahat cu alune, „DELICIA"
Fructe, Bomboane, Biscuiți și alte produse zaharoase

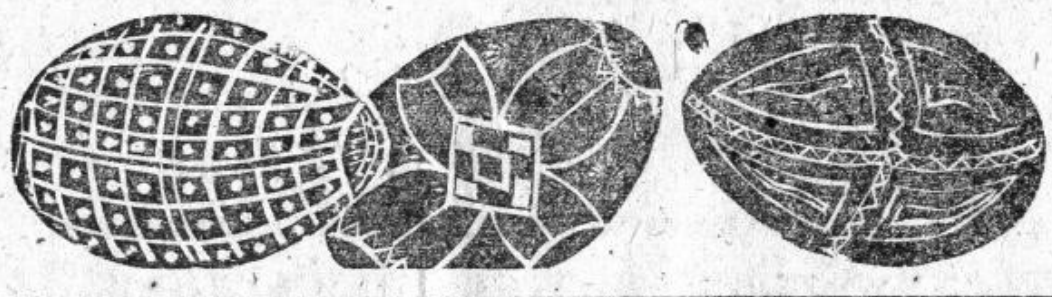

SĂRBĂTORI FERICITE !
UREAZĂ ONORATEI CLIENTELE
firmele:

Postăvăria „Dobrogea"
N. T. PETRESCU
Croitorie și Ceaprazărie civilă și militară
Str. Carol 133 - Telefon: 18.01

Restaurantul N. COMANEANU sub direcția maestrului în arta culinară
GH. STOIE
— Str. Carol 143 —

Ceaprazăria civilă și militară
„DIMU"
— Strada Carol 129 —

Tâmplăria **Ion I. Bădică**, Str. Carol 177.

Magazinul **„La Avântul Național"**, Str. Carol 54.

Magazinul **„La Cotitură"**, D. N. Bârzan, Str. Carol 140.

Restaurantul **„Bătlan"**, Str. Carol 152.

Magazinul **Frații Danielopol** Bul. Reg. Ferdinand 30.

Cofetăria **„Coroana"** Ap Mantos, Str. Carol 85.

Magazinul **„D. D. Beiloiu"**, și tot personalul, Str. Ștefan cel Mare 27.

Magazinul **„EL-BE"**, Str. Carol 80.

Magazinul **„Servieta"**. Str. Ștefan cel Mare 21.

„Librăria Dobrogeană", Str. Ștefan cel Mare 54.

Foto **„Julieta"** Str. Carol 156

Ceaprazăria **„La Ardeleanu"** Daisa Vasile, Str. Carol 143.

„Foto-Glob", Virgil G. Nicolau, Str. Carol 64.

Tipografia **„Lucrătorii Asociați"**, Str. Mircea 8.

„Bodega Pieții", Str. Cuza Vodă 32.

Foto **„Constanța"**, Str. Ștefan cel Mare 89.

Librăria **„Ovidiu"**, M. Dida, Str. Carol 124.

Florăria **„Victoria"**, Str. Carol 19.

Croitoria **„Ion Gânceanu"**, Str. Scarlat Vârnav 24.

Fabrica **„HOREN"**, Str. C-rel Cernat 4.

„Coafor Modern", George Limberi, Str. Carol 74.

Manufactura CURCHEN ANDONIAN, Str. Ștefan cel Mare 61.

ONIC AȘCEAN, Str. Mihai Viteazul 13.

Drogheria **Ion I. Papaianuș**, Str. Carol 90.

„VIOLETA", Neagu Ciobotă Str. Carol Nr. 88.

Merceria „LANICA", Strada Carol 90.

Postăvăria **„București"**, Stoicescu-Atanase, Str. Carol 90, Str. Ștefan cel Mare 23.

Drogheria **„I. T. Biciolla"**, Str. Carol Nr. 94.

Magazinul **„Globul Verde"**, Str. Ștefan cel Mare Nr. 21.

Sucursala spălătoriei **G. L. Schmidt & Co.**, Str. Carol 24.

Magazinul **„Anton Romila"**, Str. Ștefan cel Mare 25.

Magazinul **„La Căciulă"**, Str. Ștefan cel Mare 26.

Magazinul **„Ideal"**, Str. Carol 32.

Măcelăria **Vanghele Dumitru**, Hala Piața Carol.

„Postăvăria-Standard", Musuris, Str. Carol 58.

Magazinul **„DOINA"**, Ioan Păun, Str. Carol 58.

Magazinul **„Victoria"**, Str. Carol 62.

Obiectiv de război

Trecerea Tisei, de trupele Româno-Sovietice

Trupele trec înainte, lumea le aclamă

Trăiască frăția de arme Româno - Sovietică

Trăiască NAȚIUNILE-UNITE

Insula „OVIDIU" din lacul Siutghiol

Sărbători fericite !
urează tuturor cunoștințelor, prietenilor și neamurilor:

ANTRANIC TERZIAN
Constanța

Dr. ALEX. IACOBSON
Str. Cuza Vodă 50

SOREL AVRAMESCU
Directorul Revistei Distractive

MELTEI RALIAN
Constanța

MICA PUBLICITATE

Oferte de serviciu

— **Băiat**, 17 ani, angajem imediat, ca om de serviciu la ziar, oferte și pretențiuni a se adresa la Ad-ția ziarului nostru.

Căsătorii

Tânăr prezentabil, cult, situație materială bună. Dorește căsătorie domnișoară săracă, cuminte, bună gospodină. Răspuns la ziar, cu fotografie, sub litera K.

— **Tânăr brunet**, inteligent, cult, destoinic, 25 ani, dorește căsătorie cu D-ră blondă, statură mijlocie, indiferent de situația materială, de ani 24. Răspuns la ziar sub litera G.

— **Tânăr 25 ani**, inteligent, capabil, dorește mariaj D-ră 20 ani, brunetă, cuminte, bună gospodină, indiferent de situația materială. Răspuns la ziar sub litera A. T. cu fotografie.

— **Tânăr bine situat**, cult, absolvent de liceu comercial, dorește căsătorie D-ră tânără, 20 ani, situația și cultura respectivă. Răspuns la ziar sub litera V. C. cu fotografie.

— **Tânăr 35 ani**, simpatic, bun meseriaș cu servici, dorește căsătorie cu D-ră eventual văduvă (fără copii) simpatică, bună gospodină, situație materială corespunzătoare, etate 25—30 ani. Răspuns la Tip. „Lucrătorii Asociați" str. Mircea 8 — C-ța pentru Gr. C-tin, cu fotografie.

Traduceri

— **Tradue** acte scrisori, etc. din limba rusă în limba română. Adresați: Sârbu Nicolae, C-ța, — Str. T. Vladimirescu 3.

Constanța
Ziar democratic independent de știri și informații

Director-proprietar:
Tiberiu Petrilla-Slătineanu
Direcția, Redacția și Ad-ția Centrală:
Constanța, — Str. Reg. Carol I Nr. 186
Redacții Regionale:
Cernavoda, — Medgidia, — Mangalia

ABONAMENTE:
Cont CEC Nr. 55.173 — „Rexreclam"
22.IV—30.VI.945 Apariția săpt. 500 lei
1.VII—31.XII.945 — „ zilnica 4.000 „
22.IV.—31.XII.945 — pt. instituții 15.000 „

PUBLICITATE:
Mica publicitate: minimum 10 cuvinte cuvântul 30 lei
Marea publicitate 80 lei cmp.

Registrul publicațiilor periodice Trib. C-ța Nr. 2/1942.IV.25

Autorizația Ministerului Propagandei Serviciul Central al Cenzurei Nr. 2635/1945.III.6

Autorizația Prefecturei Jud. Constanța Nr. 9526/1945.IV.12

Manuscrisele nu se înapoiază

Red. resp.: Tib. Petrilla-Slătineanu — Tipografia „LUCRĂTORII ASOCIAȚI", str. Mircea 8 — Constanța — Tipărit la 5.V.1945

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman" Constanța